

Slagelse (Lange). Det er en Bemærkning, der vedrører Tidspunktet for dette Lovforslags Fremkomst. Det ærede Medlem siger nu, at det havde ikke hastet saa forskrækkeligt; man maatte hellere have ventet et halvt Aar til; Kommissionen maatte hellere have haft et halvt Aar endnu at arbejde i; saa kunde der være blevet rettet et og andet, som han ikke syntes om. Jeg vil sige, at det var en anden Tale end den, vi hørte i Fjor. Da kunde det ærede Medlem og hans Parti ikke en Gang vente den Rigsdagssamling ud. Da skulde de Herrer reformere Lønningslovene, endnu inden de forlode denne Sal. Da stemte det ærede Medlem for dette Huslejetillæg, som var ganske planløst, og som ikke løste noget som helst. Da jeg den Gang sagde, at vi krævede Tid til at give hele denne Sag en nøje Undersøgelse for at kunne fremlægge en Lønningsreform, som var en virkelig Reform, og da jeg sagde, at en saadan Lønningsreform skulde foreligge fra Regeringens Haand i Rigsdagens første Dage, da maatte jeg døje den Tort, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) stod op og lod mig vide, at det var let nok at give den Slags Løfter; men naar kom det? naar blev de holdt? Da lod det til fra hans og andres Side, at det var af yderste Vigtighed, at Reformen kom straks. Nu faa vi at vide af det ærede Medlem for Slagelse, at det ikke haster saa stærkt, at det godt kunde vente et halvt Aar endnu. Jeg tror, at hvis vi ikke vare komne med Lønningsreformen endnu, men havde sagt, at Kommissionen endnu skulde have et halvt Aar, vilde det ærede Medlem for Slagelse maaske sammen med andre have rettet meget haarde Bebrejdelser mod os, og vi havde oplevet, at Funktionærerne vare komne i endnu stærkere Uro end i Forvejen. Jeg tror derfor ikke, at vi fortjene Utak for, at der fra Kommissionens og Regeringens Side er taget resolut og rask fat paa denne Sag, som nu foreligger i en Forberedelse, som baade Kommissionen og Regeringen kunne være bekendte.

Det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster (Valdemar Olsen), der var Ordfører for Socialdemokratiet, mindede om Konseilspræsidentens Ord her ved Finanslovens første Behandling og sagde, at disse Ord: „at Staten bør være en god Arbejdsgiver“, burde paa fransk Vis slaas op paa alle Raadhuse i Danmark. Det var gode Ord, og de angive Regeringens Program i

denne Sag og i andre Sager, hvor der skal fastsættes Lønninger for Statens Tjenestemænd. Det er Sandhed, at Staten bør være en god Arbejdsgiver. Staten bør have de bedste Folk til sin Tjeneste, og Folk maa godt vide, at det at komme i Statens Tjeneste er noget særlig godt, de have opnaaet. Men det ærede Medlem vil vist ogsaa indrømme mig, at det at have faaet særlige Rettigheder ogsaa bør give særlige Pligter, og naar det ærede Medlem synes saa godt om Konseilspræsidentens Tale, at han ønskede, den skulde opslaas paa alle Landets Raadhuse, saa haaber jeg, at det ærede Medlem er enig med mig om, at ogsaa den Del af Konseilspræsidentens Tale, som handlede om, at Statens Tjenestemænd ikke kunne erklære Strejke, burde trykkes og opslaas paa alle Landets Raadhuse. Jeg haaber, at jeg faar det ærede Medlems Billigelse deraf, og at det ærede Medlem og hans Parti saa i Fremtiden i Gerningen ville anerkende denne Regel.

Det ærede Medlem sagde noget i denne Retning, som lød godt, og som jeg gerne vil understrege. Han sagde, at vi kunde være overbeviste om, at hvis der blev Tale om Strejke mellem Statens Tjenestemænd, skulde der fra hans og Meningsfællers Side ikke mangle paa Advarsler, saaledes at Tjenestemændene fik at vide, hvad de risikerede, hvis de gjorde en saadan Strejke. Det glædede mig at høre. Jeg tror ogsaa, at de Folk, der ikke advare Tjenestemændene i en saadan Sag, handle ilde med dem, og at man skulde se at komme ganske bort fra den Tale. Jeg tror at turde sige, ja, jeg tager ikke fejl af dette Tings Stemning, naar jeg udtaler, at dette Ting elsker at træffe sine Afgørelser i Frihed, efter hvad det selv anser for retfærdigt, og at enhver Tale, som kan tydes som en Trusel mod dette Ting, saaledes at det ikke faar Lov til at gøre, hvad det selv synes er retfærdigt, men skal føje sig for en ydre Magt, skader den Sag, det drejer sig om. Jeg tror derfor ogsaa, det var en meget uheldig Udtalelse, det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) kom med i denne Retning ved Finanslovens første Behandling (Afbrydelse af Anders Nielsen). Ja, maaske staar det i „Politiken“ i Dag igen; det har jeg ikke set.

Men det ærede Medlem for Nykøbing (Valdemar Olsen) kunde dog ikke lade være med at tale om den Mulighed, at der skulde gøres Strejke. Han fortalte en Historie om en Mand, der kun havde en